

jest stowarzyszeniem katolickich egzegetów francuskich i frankofońskich, które urządza co roku spotkania naukowe, a co parę lat kongresy na wybrane tematy biblijne.

Temat tegorocznego kongresu był rozpracowywany zarówno w konferencjach plenarnych, jak i w grupach seminaryjnych.

Z prelegentów obrazy biblijnego Dawida referowali:

J. Briend (Inst. Kat., Paryż): Literatura i historia w Księgach Samuela;

J. Vermeyleen (Bruksela): Dom Saula i dom Dawida;

A. Wenin: Dawid królem: od Goliata do Betszeby;

Ph. de Robert: Synowie Dawida (opowiadanie o sukcesji w perspektywie antropologicznej);

Ph. Abadie (Lyon): Dawid w Księgach Kronik;

J.-M. Auwers: Psalmi Dawida i Dawid psalmów;

J. Lust (Leuven): Dawid według Septuaginty;

J.-M. Van Cangh (Leuven): Dawid u Synoptyków;

R. Goetschel (Paryż): Mesjasz, syn Dawida, w Talmudzie i w literaturze rabinistycznej;

Cl. Coulot: Dawid w pismach z Qumran;

J.-P. Deremble, Dawid w sztuce (ograniczył się tylko do witraży).

Z grup seminaryjnych warto wymienić:

P. Beauchamp: Dawid po Dawidzie. Analiza formuł o Dawidzie jako wciąż żyjącym (np. Oz 3,5);

J. Bernard: Dawid i grzech pierworodny;

R. Kuntzmann: Dawid a Świątynia.

Inne seminaria miały za temat wyobrażenia Dawida w pismach nowotestamentalnych (Mk, Łk) i ciekawą relację do Pięcioksięgu.

Normalnie materiały kongresów ACFEB są publikowane w znanej serii wyd. Cerf w Paryżu „Lectio divina”. Należy się zatem spodziewać publikacji materiałów i z tego kongresu w Lille.

Kraków

Ks. JERZY CHMIEL

Ks. Władysław Zuziak

EUROPEJSKA FEDERACJA UNIwersYTETÓW KATOLICKICH (FUCE).

Na kanwie Konferencji w Krakowie 1997

W dniach 16–19 kwietnia 1997 r. odbyło się w Krakowie posiedzenie robocze Rektorów Federacji Uniwersytetów Katolickich Europy (FUCE). Spotkanie było połączone z Międzynarodowym Sympozjum 18.04.97 w Col-

legium Novum UJ oraz w Seminarium Księży Zmartwychwstańców (ul. Pawlickiego 1). Sympozjum zorganizował Zarząd Federacji Uniwersytetów Katolickich, mający siedzibę w Paryżu, wspólnie z Papieską Akademią Teologiczną w Krakowie.

Celem Sympozjum, które miało miejsce w Krakowie z okazji 600-lecia istnienia Wydziału Teologicznego, było doprowadzenie do spotkania rektorów uniwersytetów i wyższych uczelni katolickich z całej Europy, ze szczególnym uwzględnieniem rektorów i dziekanów z Europy Zachodniej i Wschodniej. Chodziło o nawiązanie między uczelniami prowadzonymi przez tych rektorów wstępnych kontaktów i ewentualne zaproszenie uczelni z Europy Środkowo-Wschodniej do członkostwa bądź *de plein droit*, bądź też *membres associés* FUCE. Ważną rolą konferencji była również wymiana doświadczeń w budowaniu społeczeństwa humanistycznego pomiędzy posiadającymi tradycję i dorobek ośrodkami z Europy Zachodniej a powstającymi dopiero Instytutami Teologicznymi i Wyższymi Seminariami Duchownymi z krajów byłego Związku Radzieckiego. W sympozjum wzięli udział Rektorzy wszystkich uczelni europejskich zrzeszonych w FUCE. Kraków stał się na kilka dni miejscem, gdzie rektorzy z Kowna, Kijowa, Lwowa, Bukaresztu, Lublany mogli wyznienić poglądy ze swymi kolegami z Paryża, Lille, Lyonu, Rzymu, Bochum i z wielu innych ośrodków myśli europejskiej. Jest to kolejny krok na drodze integracji społeczeństw Europy Środkowo-Wschodniej z kulturą, od której te społeczeństwa były przez dziesięciolecia oderwane. Ważne jest, jak się wydaje, że do tego spotkania doszło właśnie w Krakowie, w roku jubileuszu Wydziału Teologicznego, zbiegającym się z kanonizacją bł. Jadwigi i z wizytą Papieża w Ojczyźnie.

Europejska Federacja Uniwersytetów Katolickich (FUCE), która była wspólnie z PAT gospodarzem sympozjum, organizuje cyklicznie konferencje na temat roli uniwersytetów katolickich w Kościele i społeczeństwie, a także podejmujące wyzwania, jakie stawia przed katolicyzmem współczesność, m.in. dotyczące problemu społeczeństwa obywatelskiego, zagadnień etycznych w ekonomii czy w medycynie. Przed trzema laty podobna do zorganizowanej w Krakowie konferencja, połączona ze zjazdem rektorów uniwersytetów i wyższych szkół katolickich, odbyła się na Uniwersytecie w Louvain (1994) i dotyczyła uniwersyteckiego kształcenia studentów.

FEDERATION DES UNIVERSITES CATHOLIQUES EUROPEENNES (FUCE), mająca siedzibę w Paryżu i Louvain-la-Neuve, jest częścią, powstałej w 1924 r. FEDERATION INTERNATIONALE DES UNIVERSITES CATHOLIQUES (FIUC). Do Federacji należą rektorzy uniwersytetów i wyższych uczelni katolickich z większości państw europejskich, z przewagą przedstawicieli Europy Zachodniej. Federacja w całości utrzymuje się ze składek członków. Papieska Akademia Teologiczna w Krakowie przystąpiła do FIUC w roku 1978, na XII Zjeździe Generalnym tej organizacji w Porto Allegre (Brazylia) i od tego czasu bierze aktywnie udział w jej programach badawczych. Powierzenie zorganizowania Konferencji w Krakowie było w dużej mierze dowodem uznania dla PAT i dla jej wkładu w realizowanie programu FIUC.

Celem Federacji jest zacieśnianie współpracy między poszczególnymi uczelniami katolickimi, dokładne określenie zadań uczelni katolickich

w życiu społecznym oraz promocja badań interdyscyplinarnych w zakresie teologii – etyki – ekonomii – pedagogiki. FIUC i FUCE kładą nacisk na poszukiwanie wspólnej płaszczyzny dla wyników współczesnej nauki i nauki Kościoła – ważne są tutaj próby wypracowania wspólnego języka, który mógłby obejmować całe bogactwo kultury i nauki dzisiejszej. Osiągnięcia naukowe Uniwersytetów zrzeszonych w FIUC i FUCE są wysoko cenione w innych środowiskach naukowych, ponieważ dewizą tych organizacji jest rzetelność i bezkompromisowość w podejmowaniu i próbach rozwiązywania problemów współczesności, także tych najbardziej kontrowersyjnych. Jak to ujął w swojej pracy *L'idée d'une grande université catholique dans le monde aujourd'hui* z 1967 r. Th. Hesburgh, ówczesny przewodniczący FIUC, „Uniwersytet nie może się bać podejmowania wszystkich pytań – nawet i tych najtrudniejszych – i odpowiadać na nie w atmosferze wolności i odpowiedzialności”.

B. przewodniczący FUCE prof. Michel Falise na łamach „Nouvelle Brèves” nr 69 w 1990 r. tak formułował cele organizacji i zrzeszonych w niej Uniwersytetów: „Uniwersytet Katolicki wychodzi naprzeciw potrzebom Kościoła i społeczeństwa obywatelskiego. Dlatego też musi prowadzić dialog, konfrontować naukę i kulturę z wiarą chrześcijańską. W społeczeństwo obywatelskie Uniwersytet wnosi otwartość wykształconych przez siebie młodych ludzi, wdraża zasady moralne, troszczy się o wymiar moralny i religijny życia ludzkiego oraz podejmuje badania interdyscyplinarne dotyczące najważniejszych problemów naszych czasów. Zaś Kościołowi umożliwia obecność w życiu intelektualnym, daje świadectwo wiarygodności i rzetelności prób rozwiązywania przez Kościół problemów współczesności, pomaga również odnajdywać najlepsze rozwiązania wobec trudności na jakie napotyka Kościół w związku z rozwojem kultury i nauki”. Często również M. Falise podkreśla, że autonomia uczelni katolickich i rzetelność w dziedzinie badań naukowych, to jedyna droga do szanowania katolickich ośrodków przez naukowców z uczelni świeckich.

Europejska Federacja Uniwersytetów Katolickich, w połączeniu z Międzynarodową Federacją Uniwersytetów Katolickich realizując tak wytyczone cele wychodzą również dalej, poza relacje Kościół – społeczeństwo. Udostępniają wyniki swoich badań licznym organizacjom międzynarodowym, dostarczają m.in. bogatego materiału badawczego Agendum Unii Europejskiej i FAO, od 1962 r. współpracują także z UNESCO. Wspólnie z UNESCO realizowane są liczne programy badawcze dotyczące m.in.: praw człowieka, nadziei i zagrożeń wynikających z integracji europejskiej, pokoju i bezpieczeństwa na świecie, głodu, uzależnień młodzieży a także, coraz bardziej aktualnej, bioetyki.

FUCE obecnie zrzesza przeszło 200 uczelni katolickich z całej Europy. Po Konferencji w Krakowie spodziewane jest w przyszłości przystąpienie do niej kolejnych kilkunastu uczelni.